

Część karna

1. **Czyn zabroniony nie stanowi przestępstwa:**
 - a) jeżeli nie jest ścigany z urzędu;
 - b) jeżeli jego społeczna szkodliwość jest znikoma;
 - c) jeżeli pokrzywdzony nie żąda ścigania sprawcy.

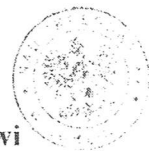
2. **Jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa:**
 - a) stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy (zasada *lex retro agit*);
 - b) stosuje się ustawę obowiązującą w czasie popełnienia przestępstwa (zasada *lex retro non agit*);
 - c) można stosować jednocześnie przepisy obydwu ustaw wybierając z nich te, które są najkorzystniejsze dla sprawcy.

3. **Przygotowanie do popełnienia przestępstwa jest karalne:**
 - a) w każdym przypadku;
 - b) jeżeli dotyczy zbrodni;
 - c) niezależnie od rodzaju przestępstwa jeżeli ustawa tak stanowi.

4. **Działanie w warunkach obrony koniecznej stanowi okoliczność:**
 - a) wyłączającą winę;
 - b) wyłączającą bezprawność czynu;
 - c) obligującą sąd do nadzwyczajnego złagodzenia kary.

5. **Jeżeli w sprawie występują zarówno podstawy do nadzwyczajnego obostrzenia kary, jak i podstawy do nadzwyczajnego złagodzenia kary Sąd:**
 - a) według swojego uznania, w zależności od okoliczności sprawy, może orzec karę w granicach ustawowego zagrożenia, zastosować nadzwyczajne złagodzenie lub nadzwyczajne obostrzenie kary;
 - b) orzeka karę wyłącznie w granicach ustawowego zagrożenia bowiem przesłanki nadzwyczajnego złagodzenia i obostrzenia wzajemnie się redukują;
 - c) stosuje jednocześnie nadzwyczajne obostrzenie i nadzwyczajne złagodzenie kary;

6. Jedną z przesłanek warunkowego umorzenia postępowania karnego jest:
- a) niekaralność sprawcy za jakiekolwiek przestępstwo;
 - b) niekaralność sprawcy za jakiekolwiek przestępstwo lub wykroczenie;
 - c) niekaralność sprawcy za przestępstwo umyślne;
7. Dolną granicą kary łącznej pozbawienia wolności w przypadku łączenia kar: roku, 2 lat oraz kary 6 miesięcy pozbawienia wolności – wg obecnie obowiązujących przepisów – jest:
- a) kara 2 lat i miesiąca pozbawienia wolności;
 - b) kara 2 lat pozbawienia wolności;
 - c) kara wynosząca $\frac{1}{2}$ sumy wskazanych powyżej kar.
8. Środkiem zabezpieczającym jest:
- a) zabezpieczenie majątkowe;
 - b) tymczasowe aresztowanie;
 - c) terapia;
9. Młodocianym jest sprawca, który:
- a) w chwili popełnienia czynu zabronionego nie ukończył 18 lat;
 - b) w chwili popełnienia czynu zabronionego nie ukończył 21 lat i w czasie orzekania w pierwszej instancji nie ukończył 24 lat;
 - c) w chwili popełnienia czynu zabronionego ukończył 17 lat i w czasie orzekania w pierwszej instancji nie ukończył 21 lat.
10. Wyrażona w art. 5 § 2 k.p.k. zasada *in dubio pro reo* oznacza:
- a) obowiązek rozstrzygania przez sąd wszystkich powstałych w toku procesu karnego wątpliwości na korzyść oskarżonego;
 - b) obowiązek przyjęcia przez sąd najkorzystniejszej dla oskarżonego wersji zdarzenia, jaka wynika z treści dowodów;
 - c) obowiązek rozstrzygnięcia przez sąd nieusuwalnych wątpliwości na korzyść oskarżonego.

11. Sąd wyższego rzędu nad sądem właściwym może przekazać sprawę innemu sądowi równorzędnemu, jeżeli:

- a) zgodnie wniosą o to prokurator, oskarżony i pokrzywdzony;
- b) wniosek w tym przedmiocie złoży sąd właściwy do rozpoznania sprawy wykazując, że większość osób, które należy wezwać na rozprawę, zamieszkuje w pobliżu innego sądu, a z dala od sądu właściwego;
- c) zażąda tego pokrzywdzony i nie sprzeciwi się prokurator.

12. Według kodeksu postępowania karnego, pokrzywdzony przestępstwem ściganym z oskarżenia publicznego jest stroną w postępowaniu sądowym:

- a) zawsze;
- b) o ile do czasu rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej złoży oświadczenie, że będzie działał w charakterze oskarżyciela posiłkowego;
- c) tylko wtedy, gdy Sąd wyrazi zgodę, uznając że przemawia za tym dobro wymiaru sprawiedliwości.

13. Jeżeli opinia biegłych lekarzy psychiatrów stwierdza, że czyn oskarżonego nie został popełniony w warunkach wyłączenia lub znacznego ograniczenia zdolności rozpoznania znaczenia czynu lub kierowania postępowaniem i że stan zdrowia psychicznego oskarżonego pozwala mu na udział w postępowaniu i prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny, obrona obligatoryjna ustaje:

- a) jeżeli sąd dokona oceny tego dowodu i uznając za uzasadnioną opinię biegłych orzeknie, wydając w tym względzie stosowne umotywowane postanowienie, że udział obrońcy w postępowaniu nie jest obowiązkowy;
- b) z chwilą przekazania przez biegłych tej treści opinii organowi procesowemu, tj. prokuratorowi lub sądowi w zależności od etapu postępowania;
- c) jeżeli wyrazi na to zgodę oskarżony.

14. Od wydanego na skutek zażalenia postanowienia sądu okręgowego o zastosowaniu tymczasowego aresztowania:

- a) służy zażalenie do sądu apelacyjnego,
- b) nie przysługuje środek odwoławczy;

- c) służy zażalenie do innego równorzędnego składu sądu okręgowego, a jeżeli postanowienie wydał sąd w składzie 1 sędziego – do sądu okręgowego orzekającego w składzie 3 sędziów.

15. W razie wydania wyroku skazującego w wyniku uwzględnienia wniosku oskarżonego o dobrowolne poddanie się karze, co do którego prokurator nie uczestnicząc w rozprawie nie zajął żadnego stanowiska, a następnie wniesienia apelacji przez prokuratora, w której podniesiony został wyłącznie zarzut rażącej niewspółmierności (łagodności) kary wymierzonej zgodnie z wnioskiem:

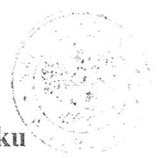
- a) sąd odwoławczy rozpoznaje apelację na zasadach ogólnych;
- b) sąd odwoławczy pozostawia apelację bez rozpoznania, jako niedopuszczalną z mocy ustawy;
- c) sąd odwoławczy rozpoznaje apelację merytorycznie, zaś podziеляjąc ewentualnie stanowisko prokuratora uchyla zaskarżony wyrok celem przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości i umożliwienia oskarżonemu podjęcia obrony.

16. W razie stwierdzenia, że apelacja została wniesiona po upływie ustawowego terminu:

- a) Prezes sądu odwoławczego (Przewodniczący Wydziału lub upoważniony Sędzia) zarządzeniem uznaje apelację za bezskuteczną;
- b) sąd II instancji wyrokiem umarza postępowanie odwoławcze;
- c) sąd II instancji postanowieniem pozostawia apelację bez rozpoznania;

17. W przypadku nie stawienia się oskarżyciela prywatnego i jego pełnomocnika bez usprawiedliwienia na drugi termin rozprawy głównej, o którym byli prawidłowo zawiadomieni, w sytuacji gdy na pierwszym terminie przeprowadzono już większość dowodów, sąd I instancji:

- a) uznaje, że oskarżyciel odstąpił od oskarżenia i za zgodą oskarżonego postępowanie umarza;
- b) prowadzi postępowanie w dalszym ciągu pod ich nieobecność;
- c) rozprawę odracza lub przerywa, jednocześnie zawiadamiając oskarżyciela i jego pełnomocnika o kolejnym terminie.

18. W przypadku złożenia wyłącznie przez oskarżonego sprzeciwu od wyroku nakazowego, którym orzeczono karę grzywny, w dalszym toku postępowania:

- a) można orzec każdą karę przewidzianą za dane przestępstwo;
- b) nie można orzec kary surowszej aniżeli ta, jaka była orzeczona w wyroku nakazowym;
- c) nie można orzec kary pozbawienia wolności.

Część cywilna

1. Zgodnie z Kodeksem cywilnym, osobami prawnymi są:

- a) Skarb Państwa i jednostki organizacyjne, którym przepisy szczególne przyznają osobowość prawną;
- b) państwowe jednostki organizacyjne oraz Skarb Państwa, o ile przepisy szczegółowe stanowią inaczej;
- c) państwowe jednostki organizacyjne oraz spółki prawa handlowego, którym ustawa – Kodeks spółek handlowych przyznaje osobowość prawną.

2. Zgodnie z Kodeksem cywilnym, nieruchomościami są:

- a) grunty oraz stojące na nich budynki, jeżeli na mocy Kodeksu cywilnego stanowią część nieruchomości;
- b) grunty, budynki oraz prawa wpisane do księgi wieczystej;
- c) część powierzchni ziemskiej stanowiącej przedmiot własności (grunty), jak również budynki trwale z gruntem związane lub część budynków, jeżeli na mocy przepisów szczególnych stanowią odrębny od gruntu przedmiot własności.

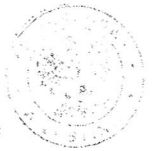
3. Zgodnie z Kodeksem cywilnym, przedawnieniu ulegają:

- a) wszystkie prawa w tym roszczenia pieniężne;
- b) tylko prawa majątkowe;
- c) roszczenia majątkowe.

4. Zgodnie z Kodeksem cywilnym, ograniczonymi prawami rzeczowymi są:

- a) użyczenie;
- b) użytkowanie;
- c) używanie.

- 5. Zgodnie z Kodeksem cywilnym, odwołanie oświadczenia woli, które ma być złożone innej osobie:**
- a) nie jest w ogóle możliwe;
 - b) jest skuteczne, o ile doszło do adresata jednocześnie z tym oświadczeniem lub wcześniej;
 - c) jest skuteczne, o ile zostało dokonane na piśmie.
- 6. Zgodnie z Kodeksem cywilnym, nie mają zdolności do czynności prawnych osoby:**
- a) które nie ukończyły lat 13 oraz ubezwłasnowolniona całkowicie;
 - b) które nie ukończyły lat 13 oraz ubezwłasnowolnione częściowo;
 - c) które ukończyły lat 13 oraz są ubezwłasnowolnione częściowo.
- 7. Zgodnie z Kodeksem cywilnym, jeżeli ustawa przewiduje dla czynności prawnej formę pisemną, czynność prawna dokonana bez zachowania tej formy:**
- a) jest zawsze nieważna;
 - b) jest nieważna tylko wtedy, gdy ustawa przewiduje rygor nieważności;
 - c) jest bezskuteczna do czasu jej potwierdzenia przez przedstawiciela ustawowego.
- 8. Zgodnie z Kodeksem postępowania cywilnego, oświadczenie o przyjęciu lub odrzuceniu spadku może zostać złożone:**
- a) w ciągu sześciu miesięcy od dnia śmierci spadkodawcy;
 - b) w ciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym spadkodawca dowiedział się o tytule swego powołania;
 - c) w dowolnym czasie.
- 9. Zgodnie z Kodeksem postępowania cywilnego, wyrok zaoczny może zostać wydany, jeżeli pozwany:**
- a) nie stawiał się na rozprawę i nie złożył odpowiedzi na pozew;
 - b) nie stawiał się na rozprawę i złożył odpowiedź na pozew, której nie podpisał;
 - c) nie stawiał się na rozprawę, ponieważ nie został prawidłowo zawiadomiony o terminie.

10. Zgodnie z Kodeksem postępowania cywilnego, w sprawach o naruszenie posiadania sąd bada:

- a) ostatni stan posiadania, fakt jego naruszenia i dobra wiarę pozwanego;
- b) jedynie ostatni stan posiadania i fakt jego naruszenia, nie rozpoznając samego prawa ani dobrej wiary pozwanego;
- c) prawo powoda do posiadania rzeczy i fakt naruszenia tego prawa.

11. Zgodnie z Kodeksem postępowania cywilnego, powództwo przeciwko Skarbowi Państwa wytacza się:

- a) według miejsca zamieszkania lub siedziby powoda;
- b) według siedziby państwowej jednostki organizacyjnej, z której działalnością wiąże się dochodzone roszczenie;
- c) według siedziby właściwego oddziału Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

12. Zgodnie z Kodeksem postępowania cywilnego, wyłączenie sędziego dopuszczalne jest:

- a) wyłącznie na jego żądanie;
- b) wyłącznie na wniosek strony;
- c) zarówno na żądanie sędziego jak i strony.

13. Zgodnie z Kodeksem postępowania cywilnego, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, zabezpieczenia może żądać każda ze stron lub uczestnik postępowania, jeżeli:

- a) uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia;
- b) udowodni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia;
- c) uprawdopodobni roszczenie oraz interes faktyczny w udzieleniu zabezpieczenia.

14. Zgodnie z Kodeksem postępowania cywilnego, zarządzenie Przewodniczącego o zwrocie pozwu:

- a) doręcza się obu stronom z pouczeniem o środkach zaskarżenia;
- b) doręcza się tylko powodowi z pouczeniem o środkach zaskarżenia;
- c) nie doręcza się żadnej ze stron.

15. Zgodnie z Kodeksem postępowania cywilnego spóźniony lub z mocy ustawy niedopuszczalny wniosek o przywrócenie terminu w postępowaniu cywilnym sąd:

- a) odrzuca;
- b) oddala;
- c) pozostawia bez rozpoznania.

16. Zgodnie z Kodeksem postępowania cywilnego, sąd w postępowaniu o unieważnienie małżeństwa w razie śmierci jednego z małżonków:

- a) zawiesza postępowanie;
- b) oddala powództwo;
- c) zwraca pozew.

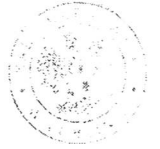
17. Zgodnie z Kodeksem postępowania cywilnego, sąd może ograniczyć postępowania dowodowe w sprawie o rozwód do przesłuchania stron:

- a) jeżeli pozwany uznaje żądanie pozwu, a małżonkowie nie posiadają małoletnich dzieci;
- b) jeżeli obie strony składają taki wniosek;
- c) jeżeli strony mają małoletnie dzieci, ale zawarły porozumienie rodzicielskie.

18. Zgodnie z Kodeksem rodzinnym i opiekuńczym, sąd orzeka o rozwiązaniu związku małżeńskiego przez rozwód:

- a) jeżeli małżonkowie nie mieszkają razem i są w trwałej separacji oraz nie mają małoletnich dzieci;
- b) jeżeli między małżonkami nastąpił zupełny i trwały rozkład pożycia małżeńskiego;
- c) jeżeli jeden z małżonków jest wyłącznie winny rozkładowi pożycia małżeńskiego.

Praca pisemna z zakresu prawa karnego

W dniu 2 kwietnia 2023 r. miała miejsce kradzież roweru o wartości 5000 zł, pozostawionego przez właściciela na ulicy, przed wejściem do sklepu. Po kilku dniach, na podstawie zapisu monitoringu zamontowanego na pobliskim budynku banku, funkcjonariusze policji stwierdzili, że sprawcą kradzieży jest dobrze znany im, z innych podobnych zdarzeń, Jerzy K. Po udaniu się do miejsca jego zamieszkania stwierdzili jednak, iż drzwi wejściowe są zamknięte, zaś rozpytani sąsiedzi podali im, że Jerzy K. wyprowadził się przed kilkoma miesiącami i nie znają jego aktualnego adresu. Prowadząc dalsze czynności funkcjonariusze policji w dniu 10 czerwca 2023 r. ustalili, że Jerzy K. zamieszkuje w innej dzielnicy. Następnego dnia, tj. 11 czerwca 2023 r., o godz. 9.20, doszło do zatrzymania Jerzy K., który przebywał pod ustalonym przez funkcjonariuszy adresem. W tym samym dniu przedstawiono mu zarzut popełnienia występku określonego w art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Przesłuchany w charakterze podejrzanego Jerzy K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Wyjaśnił, iż dokonał kradzieży bowiem po opuszczeniu zakładu karnego nie miał pracy i środków na życie. Jednocześnie podał, że na stałe zamieszkuje w miejscu gdzie został zatrzymany, z osobą, którą poznał po opuszczeniu zakładu karnego i z którą obecnie tworzy związek oraz że od trzech tygodni pracuje. Przyznał, że rower sprzedał nieznanej mu osobie za 2000 zł, nie ma już tej kwoty i zobowiązał się do naprawienia szkody w terminie 3 miesięcy.

W dniu 12 czerwca 2023 r. Prokurator wystąpił do Sądu Rejonowego o zastosowanie wobec podejrzanego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy, tj. do dnia 11 września 2023 r., godz. 9.20. W uzasadnieniu wniosku oskarżyciel publiczny podniósł, że Jerzy K. może w sposób bezprawny utrudniać postępowanie. Po kradzieży nie przebywał bowiem w miejscu swojego stałego zamieszkania, co wskazuje, że w celu uniknięcia odpowiedzialności karnej może on ukrywać się przed organami wymiaru sprawiedliwości oraz nakłaniać świadków (w szczególności konkubinę) do składania fałszywych zeznań, tym bardziej, że wobec faktu, iż odpowiada w warunkach recydywy określonej w art. 64 § 1 k.k. grozi mu surowa kara pozbawienia wolności.

W toku posiedzenia Sądu Rejonowego Jerzy K. ponownie w całości przyznał się do stawianego mu zarzutu. Wniósł o niestosowanie wobec niego tymczasowego aresztowania podnosząc, że ma stałe miejsce zamieszkania w którym przebywa, wraz z konkubiną opiekuje się jej niepełnosprawnym dzieckiem, a nadto podjął pracę,

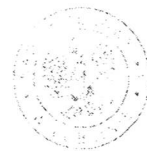
którą straci w przypadku pozbawienia go wolności. Jednocześnie podkreślił, że nie zamierza się ukrywać, stawia się na każde wezwanie. W konkluzji wniósł o niestosowanie wobec niego tymczasowego aresztowania i zastosowanie dozoru policji połączonego z obowiązkiem stawiania się we właściwym Komisariacie nawet 7 razy w tygodniu.

Postanowieniem z dnia 12 czerwca 2023 r. Sąd Rejonowy, w sprawie II Kp 387/23, na podstawie art. 249 § 1 k.p.k. oraz art. 258 § 2 k.p.k. zastosował wobec Jerzy K. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy, tj. do dnia 11 września 2023 r., godz. 9.20. Sąd ten powołał się przy tym na to, że wobec dużej wartości skradzionej rzeczy, uprzedniej karalności i dopuszczenia się czynu w warunkach art. 64 §1 k.k., podejrzanemu realnie grozi surowa kara pozbawienia wolności, która zapewne przekroczy 3 lata.

W złożonym zażaleniu podejrzany podniósł argumenty i twierdzenia analogiczne do tych, jakie prezentował w swych wyjaśnieniach i wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia polegającą na zastosowaniu względem niego w miejsce tymczasowego aresztowania dozoru policji.

W Sądzie II instancji asystent sędziego, w przygotowanym projekcie rozstrzygnięcia, na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że jego podstawę prawną uzupełnił o przepis art. 258 § 1 i 2 k.p.k., zaś w uzasadnieniu wskazał, że zażalenie jest bezzasadne bowiem Jerzemu K. nie tylko grozi surowa kara pozbawienia wolności, lecz również, że za zastosowaniem najsurowszego środka zapobiegawczego przemawiają pozostałe argumenty przedstawione we wniosku prokuratora.

Proszę ocenić zasadność i prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego oraz przygotowanego projektu, wskazać ewentualne błędy, zaś w przypadku uznania, że projekt ten jest wadliwy - zaproponować rozstrzygnięcie Sądu II instancji i krótko je uzasadnić.

Praca pisemna z zakresu postępowania cywilnego

W wyroku z dnia 10 maja 2023 r. Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny uwzględnił powództwo J.K. przeciwko M.W. o zapłatę w całości, w II punkcie zasądził od pozwanego na rzecz powoda koszty procesu, w punkcie III wyrokowi w punkcie I nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

W dniu 17 maja 2023 r. pozwany M.W. złożył wniosek o uzasadnienie wyroku, nie uiścił należnej opłaty w wysokości 100 zł., jak i nie sprecyzował, czy żąda uzasadnienia wyroku w całości, czy w części. Zarządzeniem z dnia 18 maja 2023 r. został wezwany do uzupełnienia w/w braków formalnych wniosku w terminie 7 dni - pod rygorem odrzucenia.

Wezwanie do uzupełnienia braków formalnych wniosku o uzasadnienie pozwany odebrał w dniu 27 maja 2023 r.

W dniu 30 maja 2023 r. pozwany złożył pismo, że żąda uzasadnienia wyroku w całości oraz wniosek o zwolnienie go od uiszczenia opłaty w wysokości 100 zł. od wniosku o uzasadnienie, wskazując na swoją trudną sytuację majątkową i fakt pozostawania na zasiłku dla bezrobotnych od 2 miesięcy. Do wniosku o zwolnienie od opłaty od wniosku o uzasadnienie dołączył oświadczenie majątkowe sporządzone na oddzielnym druku.

Postanowieniem z dnia 3 czerwca 2023 r. Sąd Okręgowy w Lublinie oddalił wniosek o zwolnienie pozwanego od opłaty od wniosku o uzasadnienie.

Odpis postanowienia wraz z pouczeniem o sposobie i terminie zaskarżenia pozwany otrzymał w dniu 10 czerwca 2023 r.

Zarządzeniem z dnia 28 czerwca 2023 r. pozwany został wezwany do uiszczenia opłaty w wysokości 100 zł. od wniosku o uzasadnienie wyroku – pod rygorem jego odrzucenia. Wezwanie do uiszczenia opłaty od wniosku o uzasadnienie pozwany otrzymał w dniu 3 lipca 2023 r. Opłaty w wysokości 100 zł. od wniosku o uzasadnienie pozwany w zakreślonym terminie nie uiścił.

Jakie dalsze czynności podejmie sąd w zakresie wniosku pozwanego o sporządzenie uzasadnienia wyroku. Czy decyzja sądu w tym zakresie jest zaskarżalna? Czy pozwany może złożyć skutecznie apelację od wyroku z dnia 10 maja 2023 r., jeżeli nie otrzymał odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem.

Proszę sporządzić projekt orzeczenia w zakresie wniosku pozwanego o sporządzenie uzasadnienia wyroku i doręczenie jego odpisu wraz z uzasadnieniem z pouczeniem o środkach i sposobach zaskarżenia.